

לערוך "סיומים" בכל תשעת הימים, ולשתף בהם גם יהודי שפוגשים ברחוב ובאמצע עסקיו

יש להזכיר ולעורר עוה"פ אודות הוספה בתורה בעניני הגאולה ובנין ביהמ"ק השלישי, וחיווק הצפי' והתשוקה והדרישה כו' להגאולה.

וכן יש להזכיר ולעורר ע"ד המנהג דעריכת "סיומים" בכל תשעת הימים, כדי להוסיף בשמחה של תורה ("פיקודי ה' ישרים משמחי לב") באופן המותר, שעי"ז מבטלים העניינים דהיפך השמחה כו'.

ומה טוב - שיערכו הסיומים "ברוב עם הדרת מלך", לשתף עוד כו"כ מישראל (מצד אהבת ישראל ואחדות ישראל) בשמחה לגמרה של תורה, גם אם רובם לא סיימו בעצמם המסכת כו'.

ולהוסיף, שכדאי ונכון לערוך "סיומים" על מסכתות כאלו שסיומם בעניינים שנקל לאמרם ולהסבירם במהירות לכאו"א מישראל, אפילו פשוט שבפשוטים.

- ולדוגמא: מסכת תמיד (מסכת הכי קטנה, שמונה דפים בלבד, שיכולים ללמדה ולסיימה במשך זמן קצר), שסיומה "השיר שהיו הלויים אומרים במקדש כו'", וכן הסיום ד"כל בניך לימודי ה'" - בארבעת המסכתות ברכות נזיר יבמות כריתות. ר"ת "בניך" -

שב"סיומים" אלו יכולים לשתף גם יהודי שפוגשים ברחוב, ובאמצע עסקיו כו' - עי"ז שמספרים לו שביום זה נערך "סיום" ("ברוב עם") על מסכת פלונית, וחוזרים בפניו על סיום המסכת - מאמר חז"ל המובן בנקל לכאו"א מישראל, או אפילו עי"ז שאומרים לו המאמר דסיום המסכת מבלי לספר לו שזהו"ע של "סיום", שגם עי"ז משתפים אותו בה"סיום" (אפילו ללא ידיעתו) - שהרי "זכין לאדם שלא בפניו".

וכן יש לעורר ע"ד ההוספה בלימוד התורה בכלל ובנתינת הצדקה - ע"פ מש"נ "ציון במשפט (תורה) תפדה ושבי' בצדקה".

משיחת ש"פ מסו"מ ה'תשמ"ח

תורה

שיחות, אגרות ויומנים
בעניני דיומא

גליון קכח

יו"ל לחיזוק ההתקשרות
לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו
זצוקלה"ה נבג"מ זי"ע

ועש"ק פ' מטות-מסעי, ה'תשע"ז
(באה"ק: מסעי)
שנת 'הקהל' - ופרצ"ת
מאה וארבע-עשרה שנה להולדת כ"ק אדמו"ר
יוצא-לאור עליידי

והתלמידים השלוחים
שיבות תומכיתמימים ליובאוויטש באה"ק

להצטרפות לרשימת תפוצה:
BeitChayeinu@gmail.com
להקדשות: 972-50-2599317

הצעת ובקשתי להוסיף בשיעורי תורה ובצדקה, ובאם אפשר בתורת בית הבחירה מקדשנו ובצדקת מקדש מעט - בתי כנסיות ובתי מדרשות

מיומני התמימים (הרה"ח) מיכאל אהרון זליגסון ויצחק מאיר סוסובר
מימי ער"ח-ו' מנחם אב ה'תשל"ח - כקביעות ימים אלו

מדרשות: מגילה כ"ט, א. והא-ל עושה פלא... תהלים ע"ז,
ט"ו. יהפך... ושמחה: רמב"ם הל' תעניות בסופן, שו"ע
או"ח שם.

יום שישי ר"ח מנחם אב

על הקביעות בלימוד הלכות בית הבחירה ברבים הואיל
כ"ק אד"ש לענות:

"נת' ות"ח, ודבר בעתו - בסמיכות ליי"ב ויי"ג תמוז ימי
הגאולה, אזכיר עה"צ".

הורה שבמשך תשעת הימים ילמדו שיעורים אלו בשידורי
הרדיו, אבל אח"כ - לפני שידור הראשון (באותו יום) אמר
לעשות סיומים על מסכתות כבשנים הקודמות, והוסיף
שמפני קוצר הזמן - אפשר לעשות סיום גם על מסכת
של משניות, ולדוגמא: מדות (שג"כ מדבר בעניני בית
הבחירה) או אבות.

<<< המשך בעמוד הבא >>>

יום חמישי כ"ט תמוז, ער"ח מנחם אב

נסע לאהל אחר שעה 3. חזר 28:8.

מועתק בזה נוסח המברק שהואיל כ"ק אד"ש לשלוח
היום:

ע"פ מש"נ ציון במשפט (תורה) תפדה ושבי' בצדקה,
הצעתי ובקשתי לבקש את כל אחד ואחת שבסביבתם
להוסיף בשיעורי תורה ובצדקה, ובאם אפשר בתורת בית
הבחירה מקדשנו ובצדקת מקדש מעט בתי כנסיות ובתי
מדרשות והא-ל עושה פלא יהפוך ימים אלה לימים טובים
וימי ששון ושמחה

בברכת הצלחה

/מקום החתימה/

ציון . . . בצדקה: ישע' א', כ"ז. **במשפט (תורה):** לקו"ת
ר"פ דברים ובאוה"ת שם ד"ה ציון במשפט. **מקדש . . .**

ש"ק פ' מטות-מסעי

בצהריים כשיצא כ"ק אד"ש בכדי ללכת לביתו, הי' מונח תהלים הפוך על השולחן. כ"ק אד"ש הפכו לצד הנכון.

אחרי מנחה התיישב לאמירת פרקי אבות (פרק שני).

בהבדלה התחיל המבדיל לשתות מהיין, כ"ק אד"ש נהי' רציני והראה בידו כעין תמיהה ואמר שילד צריך לשתות, הילד א. מרווחב ומחבב"ד שתה וכ"ק אד"ש חיך ויצא.

בלילה נכנס הר' חדקוב שי' לכ"ק אד"ש ואמר לו כ"ק אד"ש שידפיסו את המאמר של "מצות בנין מקדש" להצ"צ, וכן לצרף לקונן זה את הכת"י של המאמר, ואמר: "מזאל אפדרוקן וואס פריער", ואמר הנ"ל שבערב הרי אין מדפיסים כו'. וענה כ"ק אד"ש: "ס'איז דא די יונגעלייט וואס ארבעטן סיי ויי ביינאכט". ושאל הנ"ל אודות קביעות היום של ה"פחת דבר" (שבכל פעם כ"ק אד"ש עושה זאת בעצמו) וענה כ"ק אד"ש: יעשו בעצמם. וכן אמר שכשיבוא למחר בבוקר יהי' מאמר הנ"ל למכירה (ונתן הביכל של כתי"ק הצ"צ ללייבל, שיעשו צילום מה).

דורשי רשומות אומרים שבאותם השעות שהמאמר יצא לאור, נחלה אבי אבות הטומאות ברומי ומת, וד"ל. כן יאבדו כל אויבין ה'.

יום ראשון ג' מנחם אב

אמר שתמורת הל' בית הבחירה, יעשו 'סיומים'.

כן אמר ללייבל שי' שישאל לרב בקשר להסיומים על הרדיו, אם יכולים לאכול בשר עי"ז...

כן הי' הוראה שידפיסו (הוצאת קה"ת) ערך "בית המקדש" מהאנציקלופדי' תלמודית (לע"נ הרה"ג הרה"ח רש"י זעווין ז"ל). צלצלו לארה"ק לקבל רשות מהר' הוטנער שי' והדפיסו הנ"ל וכן הוסיפו "ברשותו האדיבה של הר'...".

היום לפני הצהריים כבר הי' ניתן לקנות את מצות בנין ביהמ"ק

להצ"צ. הודיעו לאד"ש שסידרו ללמוד ברדיו הלכות בית הבחירה, כ"ק אד"ש השיב שיעשו סיום. בערב הגיע כ"ק אד"ש מביתו ברגל.

יום שני ד' מנחם אב

אחרי מנחה בירך את מרת שפרה גלומבוביץ ובנה (מכפר חב"ד, המארגנת של הפעולות לעידוד משפחות הגיבורים שנפלו על הגנת ארץ-הקודש) בנסיעה טובה ובשמיעת בשורות טובות. כן בירך את בנה בהצלחה בלימודיו.

בשעה 7:45 בערב הגיע כ"ק אד"ש מביתו וחלק מהדרך הלך ברגל, באמצע הבלאק לערך ניגש שוטר א' ושוחח עם כ"ק אד"ש תוך כדי הליכה, הם נעצרו ע"י 770 והמשיכו לשוחח זמן מה.

יום שלישי ה' מנחם אב (יום ההילולא של האריז"ל)

א' כתב לכ"ק אד"ש:

1. בתניא פ"ג מובא בשם כההאריז"ל שלע"ל יהיו הלויים כהנים. ולכאורה הרי מובא ביחזקאל (מ"ד, י"ג) שבהנוגע הלויים נא' 'ולא יגשו לכהן לי גר' (שאסורים לכהן).

וענה כ"ק אד"ש (בכתי"ק):

"מפני שעבדו ע"ז ולא שייך לנדוד. וראה רד"ק".

2. מבואר בקונ' ומעין (ע' 80) שא' מישאל שממשיך חיות בקליפה מקבל חלקו מה שהמשיך להם. ולכאורה היאך אפשר שישראל יקבל מקליפה?

וע"ז ענה כ"ק אד"ש:

"ה"ז חלקו ואינו מקבל חיות מהם וע"ד שר המדינה לבושי הטבע".

בערב הגיע כ"ק אד"ש מביתו ברגל.

יום רביעי ו' מנחם אב

בערב הגיע כ"ק אד"ש מביתו במכונית.

כשיתבונן שבפעולתו הוא "מכריע את העולם כולו" יהי' "שלט חיי", ויורה לכל רואהו את הדרך של "ובחרת בחיים"

בשעה שהבחור הנוסע ל"פרשת דרכים", כדי להראות את הדרך לקרב את לבם של ישראל לאביהם שבשמים, יתבונן בכך שכל העולם כולו, כל הדורות שכבר עברו וכל הדורות שיהיו בעתיד, שקולים הם, ובכל פעולה שהוא פועל אצל יהודי, ה"ה מכריע את כל העולם כולו - אזי לא יהי' כמו "שלט-דומם" שאינו זז ממקומו, אלא יהי' "שלט-חיי"; הוא ילך וירוך מתוך חיות, שמא יצליח לפעול משהו על יהודי, שעי"ז יכריע את כל העולם כולו!

הוא ירוץ לכל מקום, ובפגשו יהודי, יסביר לו, שעליו לדעת שהוא שקול. באיזה מצב שבו נמצא - שקול הוא. אפילו אם הוא בעל-עבירה גדול, ביכלתו לעשות תשובה, ולהיותו שקול, הרי ע"י פעולה אחת, "בשעתא חדא וברגעא חדא", בכחו להכריע את כל מצבו לטוב, כיון שהוא שקול. ולאידך גיסא - יסביר לו - עליו לדעת שבפעולה אחת יכול להכריע את כל מצבו לצד הלעומת-זה ח"ו; מצד בחירה החפשית שניתנה לו, יכול לבחור ח"ו ברע, ובמילא צריך להזהר לעשות את הדברים המביאים לחיים וטוב, והוא - התלמיד - יורה ליהודי זה את הדרך של "ובחרת בחיים".

...יתר על כן:

למרות שהוא חושב שלא פעל מאומה, הרי, נוסף על האמור שהעיקר הוא עצם העשי', הנה, לאמיתו של דבר, פעל הוא, אלא שהוא בעצמו אינו יודע מכך. כיון שעשה - בודאי שפעל ("וויבאלד אז ער האָט געטאָן האָט ער געוויס אויפגעטאָן"), כדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר בשם אביו: חזקה לתעמולה שאינה חוזרת ריקם.

מעמנו וראו

ש"פ מסו"מ ה'תשמ"ח

גם בקירוב הזולת יש לכבדו כראוי

"רבי אליעזר אומר יהי' כבוד חברך חביב עליך כשלך", "רבי יוסי אומר יהי' ממון חברך חביב עליך כשלך":

החידוש במאמרים הנ"ל מצד ההנהגה ד"מילי דחסידותא" - שלא זו בלבד שבכל פרטי הענינים השייכים למציאותו ממש (של חברו) הנהגתו היא באופן ד"ואהבת לרעך כמוך" (דמאי קמ"ל), אלא גם ביחס ל"כבוד חברך", ענין של מקיף שלמעלה ממציאות או "ממון חברך", למטה ומחוץ למציאות האדם (בבי הקצוות), צ"ל שלימות ההנהגה דאהבת ישראל - "כבוד חברך חביב עליך כשלך" ו"ממון חברך חביב עליך כשלך".

וחידוש נוסף - שלא מספיק שהמעשה בפועל (גם ביחס ל"כבוד חברך" ו"ממון חברך") יהי' בשלימות, אלא שהמעשה צריך להיות חדור ברגש פנימי - "חביב עליך כשלך"!

ומזה מובן גם בהאמור לעיל אודות אופן קירוב הזולת - שיש להתייחס אליו במלוא הכבוד הראוי, "כבוד חברך חביב עליך כשלך" (ולפעמים עוד יותר משלך)...

נקודה עיקרית והרת תוצאות, ודבר בעתו: לעורר את מורי הישיבה שיתנדבו לסדר פגישות עם תלמידי הישיבה הנשארים בעיר בימי הקיץ

...בהמשך לשיחתנו, ובמענה לשאלתו בדרכי ואופני ההשפעה על התלמידים שיחיו, בני הישיבה העומדת תחת הנהלתו, הנני בא בזה להדגיש נקודה בין שאר הנקודות שנגענו בהן, והיא נקודה עיקרית והרת תוצאות, ודבר בעתו:

בשים לב לתופעה המבהילה של הפסקת הلمודים בימי הקיץ על משך של יותר משני חדשים - ברובן ככולן של הישיבות במדינה זו, שעם הפסקה זו בא ניתוק הקשר שבין התלמידים והישיבה והעדר השפעתה מצד אחד, ומאידך ההשפעה דלועמת זה של העיר ובפרט בימי הקיץ, והרבה בטלה עושה וכו' וכו', כדאי ונכון מאד - לעורר את מורי הישיבה שיתנדבו לסדר פגישות, על כל פנים

פעם בשבוע או שבועיים, עם אלה מתלמידי הישיבה הנשארים בעיר בימי הקיץ, וביחוד עם תלמידי הכתות הגבוהות.

מטרת הפגישות היא לקיים הקשר שבין התלמידים והמורים שיחיו משך ימי הקיץ - על ידי התועדויות ידירות שיהן שעות כושר לשיחות על נושאים שיענינו את התלמידים ושיש בהן

תועלת להרמת רוחם ולחזיון דרכם והנהגתם, שיפור המדות, וכדומה. ובאופן המתאים - אפשר לנצל פגישות אלו לעורר את התלמידים לקבוע עתים לתורה גם בימי הקיץ, להדר בתפלה בציבור. ולחזק בהם רגש האחריות המוטלת על בני הישיבה לשמש דוגמא לאחרים, ומצוה גוררת מצוה - לנצל כמה הזדמנויות לפעילות חינוכית בסביבתם לקיים כלל גדול בתורה ואהבת לרעך כמוך.

והרי כמה מעלות טובות בפגישות אלו: הפגישות כשלעצמו והעידוד שבהן, הידוק הקשר שבין המורים והתלמידים, תריס בפני השפעה בלתי רצויה, שלילת פריקת עול הישיבה לגמרי, וכו' וכו', אשר התוצאות תהיינה ניכרות בחזירתם של התלמידים להישיבה בזמן הבע"ל.

מובן אשר לטובת הענין יש לסדר אשר התלמידים יבואו לפגישות מרצונם הטוב, ואם אפילו בתחילה לא יהי' מספר המשתתפים גדול ביותר אבל יש לקוות שאם תהיינה הפגישות בעלות תוכן מתאים ומושר את הלב, תפשוט השמועה וירבו המשתתפים.

תקותי אשר כת"ר יתן לכו להוציא לפועל תכנית זו וממנו יראו וילמדו גם מנהלי ישיבה אחרים, וזכות הרבים מסייעתם.

בכבוד ובברכה

ממכתב, ה"י טיון ה'תשכ"ב

מעצמו וראו

דווקא "ימין" - מקרבת!

כשפוגשים יהודי שהוא במצב ד"תינוק שנשבה לבין העכו"ם" - הרי, הדרך לקרבו לתורה ויהדות אינה יכולה להיות באופן של "שמאל דוחה", לרגוז ולצעוק עליו כו', ולאיים עליו בעניני עונשים וכו', כי תומ"י ילך ויברח ממנו ולא יסכים להפגש עמו עוד, אלא אדרבה - באופן של אהבה וקירוב דוקא, "ימין מקרבת".

יש להסביר לו גודל מעלתו - להיותו בן אברהם יצחק ויעקב ובת שרה רבקה רחל ולאה, ועד - בנו יחידו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, ונשמתו היא "חלק אלקה ממעל ממש", "נשמה שנתת בי טהורה היא", ולהסביר לו שכאו"א מישראל הוא בבחינת "ארץ חפץ", שיש בה אוצרות יקרים, אבנים טובות ומרגליות כו', וצריכים רק להסיר העפר המכסה כו', ולגלות ההון יקר, ולהסבירו המשל הידוע שנותנים לאדם תיבה סגורה עם אבנים טובות ומרגליות, ונותנים לו את המפתח של התיבה, שבידו לפותחה ולהשתמש בהאוצרות שבתוכה בכל עת שירצה!

לפנינו הוספה בכתי"ק כ"ק אדמו"ר במכתב שנשלח בימי בין המצרים.

פענוח הכתי"ק:

והשי"ת יהפך יומיא דפורענותא אלין ליומיא דנחמתא בעגלא דידן בזכות התורה והמאור שבה.

With kindest personal regards and best wishes,

Sincerely yours,

והשי"ת יהפך יומיא דפורענותא אלין ליומיא דנחמתא בעגלא דידן בזכות התורה והמאור שבה.

Rabbi Mendel Schneerson

אעורר שנה אנו בנה
זאת באמצעות השקדו
אנחנו לא נרד מעלנו הצאת

מעצמו וראו

ש"פ מסור"מ התשמ"ח

להביא "מעיינות"
בי"חוצה" ועיי"ז החושך
יתהפך לקדושה

ועד"ז בנוגע לכללות העבודה הפצת המעיינות חוצה - ע"פ הוראת נשיא דורנו שזהו התפקיד העיקרי של דורנו זה - שאין להמתין בביתו עד שה"חוצה" יתברר ויודרך כו', אלא יש לצאת ל"חוצה" כפי שהחוצה במעמדו ומצבו, ולהביא אליו את ה"מעיינות" עצמם, ובאופן של הפצה, ובלשון הידוע דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בהמשך ההילולא - המושכת בחי מעלה מעלה עד אין קץ לבחי' מטה מטה עד אין תכלית, שעיי"ז נדחה ונתבטל החושך בדרך ממילא, ועד שנתהפך לקדושה - דירה¹⁰⁶ לו ית' בתחוננים.

106. להעיר שבשקטת היריה - שני ענינים: "לפנות היכל מכל לכולן וטינוף כו' ואח"כ לסדר שם כלים נאים כו'". אבל, גם נקון היריה גופא יכול להיות ע"י הוספה בטוב ואור, שעיי"ז נדחה החושך כו' בדרך ממילא, ככפנים. ואף שמבואר בכ"ט שיש מעלה בעבודה דסו"ט באופן של התעסקות - הרי, יש שני דרכים בעבודה, ויש בזה מה שאין בזה, ובכיון שכן, מוטב לבחור בעבודה נקיבת אברים טובות ומרגליות מאשר בעבודה דעיונו ערות.

בשנת "הקהל" ענינו של "האריז"ל החי"
הוא בעילוי ובתוקף גדול יותר

ה' מנחם-אב הוא יום ההסתלקות-הילולא של האריז"ל, שנקרא בכ"מ "האריז"ל החי".

תואר זה - "האריז"ל החי" - מתאים לתוכן דיום ההסתלקות: התואר ("האר"י) ז"ל", וזכרנו לברכה - הוא מצד ענין ההסתלקות, וביחד עם זה, מוסיפים ומדגישים מיד התואר "החי", ענין החיים, ואדרבה: מכיון שהתואר "החי" בא לאחרי ההקדמה ד"זכרנו לברכה", מובן, שגם ענין החיים ("החי") הוא באופן של הוספה וחוזק יותר, כולל ובמיוחד - שפועל פעולתו בענינים הנראים בגלוי לעיני בשר.

וההסברה בזה - ע"פ ביאורו של רבינו הזקן באגה"ק בענין ההסתלקות, ש"כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו . . . מתגלה ומאיר בבחי' גילוי מלמעלה למטה . . . ופועל ישועות בקרב הארץ", עד לפעולה כפשוטה בענינים הנראים לעיני בשר, היינו, שענין החיים ("החי") הוא בתוקף הכי גדול.

ובענין זה הולך וניתוסף ביום ההילולא מידי שנה בשנה באופן של חידוש - חידוש לטובה, כמובן, בטוב הנראה והנגלה. ועילוי מיוחד בשנה זו - הן מצד הקביעות דה' אב ביום השלישי בשבוע, שהוכפל בו כי טוב, והן מצד מעלת השנה כולה, שנת תשמח ותשמח ושנת "הקהל", "הקהל את העם האנשים והנשים והטף", שלכן, גם הענין ד"האריז"ל החי" הוא בעילוי ובתוקף גדול יותר.

...ענינו המיוחד של האריז"ל הוא - גילוי פנימיות התורה . . . וזהו הקשר לענין החיים (האריז"ל החי) - שהרי כללות התורה היא "חינו ואורך ימינו", ועאכ"כ פנימיות התורה, ה"מעייין" שבתורה, "מים חיים".

ההוראה לפועל מיום ההילולא של האריז"ל:
להוסיף ביתר שאת בהפצת פנימיות התורה, ובפרט כפי
שנתבארה בתורת חסידות חב"ד

...עפ"ז מובנת גם ההוראה בנוגע לפועל מיום ההילולא של האריז"ל החי - "החי יתן אל לבו" - שיש להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בגילוי והפצת פנימיות התורה, תורתו של האריז"ל החי, ובפרט כפי שנתבארה בתורת חסידות חב"ד, באופן דיפוזו מעינותיך חוצה.

ועוד ענין בזה - שהפצת המעיינות חוצה הו"ע שהזמן גרמא גם מצד תוכנם של ימים אלו:

העבודה המיוחדת דימים אלו (בין ר"ח אב לתשעה באב) היא - להפכם לששון ולשמחה ולמועדים טובים בגאולה האמתית והשלימה ע"י משיח צדקנו.

והרי, מהפעולות המיוחדות שסגולתן למהר ולזרו ביאת משיח צדקנו, היא - הפצת המעיינות חוצה, כדברי מלך המשיח להבעש"ט (שנאמרו בהיכלו של המשיח) שכאשר יפוצו מעינותיך (דהבעש"ט, תורת החסידות) חוצה אזי קא אתי מר, דא מלכא משיחא.

משיחת ה' מנחם אב ה'תשמ"ח

לזכות

החיילת בצבאות השם
מיניא אסתר שתחי'
לרגל הולדתה בשעטו"מ
י"ד תמוז ה'תשע"ו
- שנת הקהל -
ולזכות הוריה
הרה"ת שלום דובער וזוגתו
מרת מוסיא שיחיו
שילדקרויט
שלוחי כ"ק אדמו"ר זי"ע
בהבראיקה, ברזיל
שיזכו לגדלה לתורה
חופה ומעשים טובים
מתוך הרחבה בגו"ר

לזכות

המתעסקים במלאכת הקודש
ב"רשת מחנות הקיץ
גן ישראל ארץ הקודש"
להצלחה רבה ומפלגה
ולגרום נח"ר ל"בעל הגן"
כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו
צוקלה"ה נבג"מ זי"ע

כ"ק אדמו"ר מבקר ב"גן ישראל"